

Startet på praksis allerede første året

Lise Kvitflo Gerhardsen, Charlotte Løvvik, Thomas Søråa og Kjetil Stray Homme studerer alle sosialt arbeid ved Fakultet for samfunnsvitenskap. De er med i et prosjekt som heter Nattergalen, et prosjekt der studentene på bachelor i sosialt arbeid og bachelor i barnevern kan delta. I disse dager planlegger de juleavslutning.

Nina Støver

18.12.2017

Kan dere fortelle litt om Nattergalen-prosjektet?

– Nattergalen er et prosjekt der vi som studenter er mentorer for et minoritetsbarn mellom 8-12 år. Vi lærer av dere kultur og de lærer om vår kultur. Rett og slett et integreringssamarbeid. Mentorene og barna møtes en gang i uken. Stort sett møtes man én og én, men det er også noen fellesaktiviteter. Juleavslutningen er et eksempel på en fellesaktivitet. I prosjektet er det 14 barn og 14 faddere, forteller Thomas Søråa.

Hvilke tanker har dere om prosjektet?

– Det er et flott og viktig prosjekt, sier Lise Kvitflo Gerhardsen. – Det er veldig spesielt å bli inkludert inn i en familie. Det gir et annet syn på ting og man får veldig respekt for personer som kommer til et nytt land der både språket og kulturen er fremmed. Hun som jeg er mentor for er 8 år, og det er klart at det er utfordrende for henne å skulle lære seg et helt nytt språk.

Et viktig prosjekt: Bak f.v.: Thomas Søraa, Kjetil Stray Homme, Lise Kvitflo Gerhardsen og Charlotte Løvvik.

Kjetil Stray Homme fortsetter:

– Første gang jeg møtte mitt fadderbarn var jeg sammen med en annen mentor. Jeg er fadder for en gutt og den andre mentoren er fadder for søsteren hans. Da var vi hjemme hos dem og spiste middag, og fikk smake mat fra deres kultur. Foreldrene er veldig positive til prosjektet, og selv om de ikke alltid snakker så mye norsk, viser de stor takknemlighet.

Hva skal skje på juleavslutningen?

– Der skal vi spise grøt og ha en liten julesammenkomst på norsk vis. Det blir også quiz, forteller Homme.

Er det noen premie?

– Ja, premien er at nissen kommer med en sekk med gaver til alle sammen. Det blir nok stor stas.

Er det planlagt noen andre aktiviteter fremover?

– Vi planlegger karneval i februar, sier Charlotte Løvvik. – Vi er nettopp startet med planleggingen, så vi er ikke kommet så langt enda, men det blir flere fellesaktiviteter etter hvert. Det pleier å være godt oppmøte på fellesarrangementene, så det blir sikkert veldig bra.

Hvor lenge skal dere vært en del av dette prosjektet?

– Til mai, forteller Løvvik.

– Ja, dette er et avsluttende prosjekt. Vi kommer til å ha vært en del av det i et studieår, fortsetter Thomas Søraa.

Hvordan ble dere introdusert for Nattergalen?

– Vi fikk informasjon i starten av semesteret, forteller Kjetil Stray Homme. – Da ble vi opplyst om at det var mulig å begynne på praksisen allerede det første året. Vi fikk vite litt om hva prosjektet gikk ut på, og så ble vi oppfordret til å oppsøke det videre for å lære mer.

Er det noe dere ønsker å opplyse om når det gjelder Nattergalen-prosjektet?

– Det er veldig fint å være med på dette, sier Charlotte Løvvik. – Jeg anbefaler det til andre. Man lærer å kjenne barna, og dette gir oss som skal bli sosionomer mye verdifull erfaring. Jeg tror både barna og vi lærer masse av prosjektet, men kanskje er det vi som lærer mest til syvende og sist.

Lise Kvitflo Gerhardsen fortsetter:

– Jeg husker at da jeg hørte om prosjektet så var jeg redd for at jeg ikke ville få tid til det pga. studiene. Men realistisk sett så sitter man ikke å studerer absolutt hele tiden, og prosjektet tar ikke så mye tid, bare 1-2 timer pr. uke. Det er et fint prosjekt å være en del av.

– I tillegg får man trukket fra en måned av praksisen ved at man har deltatt på Nattergalen-prosjektet, opplyser Charlotte Løvvik. – Det teller som en del av den totale praksisperioden man skal ha i løpet av studiet, avslutter Løvvik.

Juleavslutningen

Noen dager etter at jeg hadde snakket med de fire studentene som var i arrangørkomiteen, var endelig tiden kommet. 7. desember samlet fadderbarna og mentorene seg til juleavslutning. Familiene til fadderbarna var også med. Grøtspisingen var godt i gang idet jeg ankom. Bordene var dekket med juleservietter og telys, og det var lun og fin stemning.

Etter kort tid ble det satt i gang en konkurranse med flere spørsmål som barna skulle svare på. Konsentrasjonen var høy blant deltakerne, som var veldig spente på hva de kunne vinne.

Quiz: Oppgavene krever at man er konsentrert.

Plutselig banket det på døren – hvem kunne det være? Jo, det var selveste nissefar. Og han hadde med seg gaver til alle.

Nissen kom på besøk: Det var stor stas at nissen hadde med seg gaver.

Det var både nisselue og godis til alle barna.

En av familiene som er med i prosjektet er fra Syria.

Hvordan er det å være en del av Nattergalen?

– Det er veldig fint. Både for oss og for barna. Vi lærer masse av hverandre, sier Mustafa Sleeman.

Han har to barn sammen med sin kone Wesam. Dattera Nour er med i prosjektet, og hun spiller håndball og etter hvert fotball også.

– Adventstiden ligner på den måten vi er vant med å feire advent fra vår kultur, og det er flott å se hvor mye det gleder barna. Da blir vi glade selv også, forteller Sleeman med et smil.

Han tar frem telefonen sin og søker opp bilder fra Syria så jeg skal få se. Mange av dem viser pyntede julehus, juletrær og nisser. På et av bildene sitter det en familie med nisseluer på hodet omgitt av ruiner. Men de smiler.

– Jul i krig, sier Sleeman. – Julen feires selv om det er krig.

Bildet viser stor kontrast til hvordan førjulstiden feires her i kveld. Rundt oss synger og danser barna til julemusikken som spilles, og gleder seg over de fine gavene nissen hadde med.

– Adventstiden ligner på den måten vi er vant med å feire advent fra vår kultur, og det er flott å se hvor mye det gleder barna, forteller Mustafa Sleeman, som her er avbildet med resten av familien og mentor June Jamt (t.h.).

– Vi er veldig glade for å ha fått June som mentor, fortsetter Sleeman.

– Det er veldig fint for meg å være med, sier June Jamt. – Det er gøy og morsomt å se hvor mye det betyr for barna.

Idet jeg forlater, blir det servert kake. Barna stiller seg i kø mens de synger og danser. Ute er det kaldt vintervær, men inne er stemningen fortsatt på topp.